

اصلاح و تذکر

۱. در مقاله «کلیات بسحق اطعمه شیرازی» (آینه میراث، ش ۲۴) آمده است که: «شاید یکی از قدیمی‌ترین آنها قصیده مفصل و جالبی است تحت عنوان تتماجیه که به منوچهری دامغانی نسبت داده‌اند، و مرحوم ملک‌الشعرای بهار مقاله‌ای در معرفی آن نوشته است که در مجموعه «بهار و ادب فارسی» (ج ۱، صص ۲۲۰-۲۱۷) چاپ شده است [ص ۲۰۱، س ۷-۴] باید گفت اولاً شادروان بهار قصیده مزبور را صراحتاً از امیرالشعراء شمس‌الدین احمد بن منوچهر «شصت کله» یاد کرده، و تأکید نموده است که لقب یا شهرت وی (- شصت کله) ربطی به «منوچهری دامغانی» ندارد [همان، صص ۲۱۷-۲۱۸] و ثانیاً شاعر مذکور سراینده قصیده تتماجیه، همانا «منوچهری همدانی» (ح ۵۵۰-۶۲۶ ه. ق) است، که مترجم یا محرز اسکندرنامه کالیستنسی هم بوده است؛ اینک برای شرح حال و آثار وی (- منوچهری همدانی) می‌توان به دو کتاب تألیف اینجانب رجوع کرد: ۱. فرمانروایان گمنام، تهران، ۱۳۶۷، صص ۲۱۳-۲۱۴؛ ۲. تاریخنگاران ایران، تهران، ۱۳۷۳، صص ۲۷۴-۲۷۹.

۲. در خصوص نامه اطلاعیه آقای دکتر فرهاد دفتری (آینه میراث، ش ۲۴، صص ۲۳۵-۲۳۶) که حاکی از ترجمه انگلیسی تفسیر مفاتیح الاسرار شهرستانی (از آقای دکتر توبی مایر) و طبع آن منضم به متن عربی (تصحیح آقای دکتر آذرشب) است، محض اطلاع به استحضار می‌رساند که متن اصلی اثر مزبور از روی نسخه منحصر به فرد آن (در کتابخانه مجلس شورای اسلامی) نخست بار توسط اینجانب به صورت عکس برگردان با مراجعه و فهرس (توصیفی) ششگانه در سال ۱۳۶۷، از طرف مرکز انتشار نسخ خطی (- بنیاد دائرةالمعارف اسلامی) چاپ و نشر شد؛ و نیز گفتاری به عنوان

«نکاتی چند از تفسیر شهرستانی» هم بدین خامه چاپ شد (فصلنامه معارف، دوره ۵، ش ۳ / آذر - اسفند ۱۳۶۷) که طی آن مذهب «اسماعیلی» شهرستانی و گرایش باطنی و نوافلاطونی در تفسیر مزبور گزارش شده است.

پرویز اذکائی

